

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 42. Diversæ Constitutiones Gregorii XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII. Hispaniæ, Galliæ & Poloniæ Reges,
A. C. 1622. necnon ad Cæsarem legationibus cum
 summo applausu fungebatur, demum
 vero senio confectus, relicta Roma in
 patriam secessit, ubi etiam die vigesi-
 ma quinta Novembris animam Deo
 reddidit.

§. XLII.

Diversæ Constitutiones Gregorii XV.

*Bullarium
 Magn. Con-
 stit. 17. &
 seqq.
 Abregè de
 Phist. Eccl.
 tom. 3.*

Hoc item anno Gregorius XV. Pon-
 tifex Maximus varias edidit Con-
 stitutiones, & quidem prima die trige-
 sima prima Januarii leges & statuta a
 Congregatione Clericorum Pauperum
 Matris Dei Scholarum piarum pro fe-
 lici ejusdem Regimine confirmabat:
 ac Ven. Josepho a Matre Dei, aliisque
 quatuor sociis per novennium totius
 Congregationis curam commisit. Die
 autem quinta Februarii plura edidit
 decreta de exemptorum privilegiis circa
 animarum curam & Sacramentorum
 administrationem, necnon circa Monia-
 lium Monasteria, & Verbi Divini præ-
 dicationem, prohibuitque tam Sæcula-
 ribus quam Regularibus, tam exem-
 ptis, quam non exemptis, ne absque
 Ordinarii approbatione Confessiones ex-
 cipiant, vel sine Episcopi benedictione
 in propriis, & in alienis, Templis absque
 ejus

ejus licentia Verbum Dei annuntient: Sæc. XVII.
 inde vero varia exorta fuere Dubia, & Sæc. 1622.
 quidem primo, an regularium Ecclesia-
 rum, quibus cura Animarum non est
 annexa Altaria, S. Eucharistiæ custo-
 diam, & Confessionalia visitandi jus
 Episcopis competat, & responsum est,
 non licere. II. An valeant Episcopi
 Regularibus præscribere, ut horum,
 vel nunc, vel ibi duntaxat confessiones
 audiant, Responsum, id pariter eis
 non licere, nisi aliunde tale jus habue-
 rint. III. An facultas Episcopis per
 hanc Constitutionem in exemptos data
 etiam se extendat ad personas nullius
 Diæcesis? & an hæc Facultas inferioribus
 Prælatibus competat: ad utrum-
 que responsum fuit negative. IV. Cum
 vero Gregorius XV. Episcopis conce-
 serit, ut hi unacum Superiore Regulari
 electioni Abbatissæ interesse valeant, de-
 cimum fuit, ex hac concessione eis non
 competere eam confirmandi jus. De-
 claratum quoque, quod Regulares ge-
 neraliter pro confessionibus approbati
 non censeantur approbati pro audien-
 dis Monialium Confessionibus, nec e-
 tiam approbati pro Monialibus unius
 Monasterii valeant audire Confessiones
 Monialium alterius Monasterii: Deni-
 que dubitatum. V. An quando Super-
 ior admonitus non amoveret Confes-
 sarios

Sæc. XVII. A. C. 1622. farios vel Administratores bonorum ad Moniales pertinentium, Episcopus id, quando opus esse judicaverit, facere valeat, quin causam Regulari Superiori significet? Ad hoc autem responsum, quod id significare non teneatur, Episcopi tamen arbitrio & prudentiæ relinquatur: ejus vero conscientiam sacra Congregatio oneravit, ne facultate sibi attributa quoque modo abutatur, ejus rei in districto Dei Judicio rationem redditurus. Postea idem Pontifex die duodecimâ Martii ritus circa summi Pontificis electionem præscriptos confirmavit, edito hac de re speciali, ut vocant, cæremoniali: Cum autem Ferdinandus II. Imperator Fratribus Minoribus Conventualibus Ordinis S. Francisci apud S. Jacobum in antiqua urbe Pragenfi primo quater mille sexcentos septendecim florenos & viginti tres Crucigeros, & postea in annuos reditus mille sexcentos novem florenos, & viginti novem Crucigeros assignasset, ea lege, ut novum Collegium sub invocatione S. Bonaventuræ pro duodecim Baccalaureis & uno Rege erigerent, hinc Pontifex die quinta Aprilis hanc novam fundationem approbavit, simulque privilegia FF. Trinitariis concessa die decima octava ejusdem Mensis confirmavit.

Pari-

Carafa

comm. p. 186.

Caramuel

in vita Domini p. 588.

Synodicon

Paris.

Pariter die vigesima tertia Aprilis ex Sæc. XVII.
A. C. 1622.
propria pietate statuit, quod deinceps
festum S. M. Annæ de præcepto ubique
observaretur. Die autem vigesima se-
cunda Junii, ut tam infideles, quam
hæretici ad ovile Christi reduci possent,
summus Pontifex Congregationem, sub
nomine *de propaganda fide* instituit, quæ
ex Cardinalibus, Prælatibus, & aliquot
Viris Religiosis constans, omnia ne-
gotia ad fidem in universo Mundo pro-
pagandam spectantia pertractet, Mis-
sionibus invigilet, & Operarios Apo-
stolicos mittat idoneos: Ut vero hoc
negotium eo feliciter succederet, Pou-
tifex non modo ex proprio peculio, sed
etiam ex ærario Apostolico & Cardina-
lium liberalitate multarum pecunia-
rum vim assignabat. Cardinales au-
tem huic negotio præfecit Saulium,
Farnesium, Bandinum, Surdisium,
Barberinum, Garfiam Millinum, Bor-
giam, Ubaldinum, Cobellatium, Va-
lerium, Zolleranum, Ludovisium, &
Franciscum Sacratum. Ex Prælatibus
autem, Virisque Religiosis nominabat
Joannem Baptistam Vives, Joannem
Agucchium, & Dominicum a Jesu
Maria Ordinis Carmelitarum Discal-
ceatorum Generalem Vicarium, qui
etiam insignes pecuniarum suppetias
ad pium hoc opus ab amicis collegerat.

Hist. Eccles. Tom. LVII. Ll unde

Sæc. XVII. unde in grati animi monumentum
 A. C. 1622. ejus effigies ante Reverendissimi Se-
 cretarii postes affixa servabatur, us-
 que ad annum Domini millesimum
 septingentesimum sexagesimum secun-
 dum, quo Cardinalis Spinellus Sacræ
 Congregationis Præfectura decoratus
 est: Verum æmulorum invidia jam tum
 in Dominicum fervebat, tot pecunias
 a paupere Monacho in hoc opus effundi
 indignantium: ast idem Pontifex Gre-
 gorius XV. contra omnes hæc calum-
 nias Dominicum obedientiæ Aposto-
 licæ clypeo tutum reddidit, concessis
 eidem hisce literis: *Tua singularis pie-
 tas, & in proximum charitas, & ardens
 Religionis propagandæ Zelus, quibus te
 novimus a Domino insignitum, nos indu-
 cunt; ut opera tua in præsentibus necessi-
 tatibus utendum duxerimus, sperantes in
 Domino fore, ut juxta nostri desiderium,
 quæ tibi commiserimus, cumulate & recte
 sis expleturus. Cum itaque pro Catho-
 licorum Germanicæ sædere, contra Catho-
 licæ fidei hostes ad ejusdem Fidei defen-
 sionem inito, præter alios gravissimos sum-
 ptus, quos hæctenus fecimus, & ad ean-
 dem fidem in universo orbe propagandam,
 pro qua unam Venerabilium Fratrum no-
 strorum Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardina-
 lium congregationem deputavimus, longe
 majores quam Vires Camerae nostræ Apo-
 stolicæ*

solite patientur, impensæ faciendæ sint, Sæc. XVII.
Et propterea Fidelium auxilium sit necessarium: Ideo te ad hujusmodi subventiones
procuratorem Et colligentem destinare de-
crevimus. Motu itaque proprio, Et ex
certa scientia, ac matura deliberatione no-
stra, Tibi per præsentem in virtute Sanctæ
obedientiæ præcipimus Et mandamus, ut
subventiones hujusmodi, tam in Alma urbe
nostra, quam in aliis civitatibus, terris Et
locis, ad quæ ut te ad hunc effectum trans-
feras, expediens esse judicaveris, nec non iis
in locis, ad quæ personaliter accedere non
potueris, per aliquem ex Sociis per te ele-
ctis, qui tibi ad hoc idonei videbuntur, pro-
curares, Et colligas, tibi que ut præmissa
omnia facilius peragere valeas, e domo tua
regulari, ac etiam extra urbem præsentem,
quando opus fuerit, egredi, ac Socios ne-
cessarios, Et idoneos, qui te in præmissis
coadjuvent, assumere: necnon pecunias,
gemmas, Et alia, quæ pro subventionibus
hujusmodi colligentur, in locis opportunis,
donec illa juxta mandatum nostrum alio
transferantur, deponere, Et deponi facere,
ac quibusvis locorum Ordinariis, ut sub-
ventiones prædictas in Civitatibus, Terris,
Et in locis suarum Diœcesium modis Et for-
mis tibi magis bene visis promoveant; sub-
ventionesque prædictas, ut illis contribuant,
Christi Fidelibus per Verbi Dei Prædica-
tores commendari faciant, nostro nomine

Sæc. XVII. scribere, & in locis, ubi non fuerint Epi-
 A.C. 1622. scopi, seu Vicarii, Verbum Dei prædi-
 care, & Christi Fidelium Confessiones au-
 dire, illisque absolutionem injunctis injun-
 gendis impendere libere, & licite valeas,
 Apostolicam auctoritatem tenore præsen-
 tium concedimus, & indulgemus. Præ-
 terea quoniam extra negotium hujusmodi
 contingere poterit, ut Pauperibus piorum
 eleemosynis subvenire possis, tibi pariter, &
 in virtute Sanctæ obedientiæ præcipimus, &
 mandamus, ut ex ipsorum Christi Fidelium
 eleemosynis tibi pro tempore concedendis,
 pauperum personarum, & piorum locorum
 necessitatibus subvenias, & ad hunc effectum
 etiam eleemosynas hujusmodi petas, reci-
 pias, teneas, & de illis disponas, ut præ-
 dictum: decernentes te in præmissis, & eo-
 rum occasione per Superiores tui Ordinis
 quocunque nomine nuncupatos molestari, per-
 turbari, inquietari, aut impediri nullate-
 nus posse vel debere, ac irritum, & ina-
 ne, si secus super his a quoquam quavis
 auctoritate scienter vel ignoranter contige-
 rit attentari. Non obstantibus constitutio-
 nibus & Ordinationibus Apostolicis ac dicti
 Ordinis & jurejurando Confirmatis Apo-
 stolica vel quavis firmitate alia roboratis,
 statutis, consuetudinibus, Privilegiis quo-
 que, Indultis & literis Apostolicis illis eo-
 rumque tenore, & formis, ac cum qui-
 busvis etiam derogatoriis derogatoriis,
 aliis.

aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, etiamsi, in eis caveatur expresse, quod nullus ejusdem Ordinis Professor etiam ad pias causas pecunias petere, illasque vel bancarias, aut alias cædulas in deposito habere, seu pecunias hujusmodi dare, vel de eis disponere absque expressa Superiorum Licentia valeat, aut alias quomodolibet disponentibus, quibus omnibus & singulis eorum omnium, & singulorum, tenore præsentium, pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo Pifcatoris die prima Martii anno millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Pontificatus Nostri anno secundo. Die autem vigesima secunda Martii idem Pontifex eundem Patrem Dominicum unacum diplomate Pontificio ad Genuensem Ducem Senatunque misit, ut eos ad ferendas suppetias inclinaret. Porro præter egregium hoc opus insuper hujus Pontificis consensu die vigesima Octobris Parisiensis Episcopatus ad Metropolitanæ Ecclesiæ honorem evehebatur, eidemque tanquam Suffraganei subijciebantur Aurelianensis, Meldensis &

Sæc. XVII.
A. C. 1622.

Bull. Car-
mel. tom. 3.
pag. 474.
Hist. de Lo-
uis Tom. IX.
pag. 273.
Calmet Hist.
Univ. l. 151.

Sæc. XVII. Carnutensis Episcopi, quibus etiam
A. C. 1622. postea adungebatur Blessensis Eccle-
 sia sub imperio Ludovici XIV. ad Epi-
 scopatum evecta: cum autem veteri
 jure Parisinus Episcopus Senonensi Ar-
 chiepiscopo tanquam Suffraganeus ef-
 fet subiectus, hinc idem Archipræsul
 novo huic decreto obstitit, quod ni-
 hilominus Mense Februario a Rege con-
 firmatum, die octava Augusti anno se-
 quenti ad acta Parisiensis Senatus re-
 latum est. Eo tempore per Henrici
 Gondii Cardinalis obitum Parisina, æ-
 que ac Senonensis Ecclesia vacabant,
 illi autem Ioannes Franciscus Gondius
 Henrici Frater successerat. Insuper
 cum non pauci, nescio quæ privilegia
 atque exemptiones sibi vivæ vocis ora-
 culo concessas plenis buccis deprædi-
 carent, Pontifex die secunda Julii de-
 clarabat, eiusmodi oracula nulli, nec
Jesuitis ullo pacto suffragari, exceptis
 oraculis, quæ Cardinalibus facta eo-
 rum manu firmata exhibentur. Die
 autem trigesima Julii statuit, quod
 nullam censuram incurrant, qui anno-
 nam extra statum Ecclesiasticum certis
 casibus extrahunt: postea die trigesi-
 ma Augusti Confessarios ad turpia sol-
 licitantes severissimis etiam degrada-
 tionis pœnis coerceri iussit, concessit
 etiam eadem die FF. Jesuatis S. Hiero-
 nymi,

nymi, ut fuorum duntaxat Parochia-^{Sæc. XVII.}
 norum confessiones excipere valeant. ^{A. C. 1622.}
 Die autem secunda Decembris præce-
 pit, ut Festum S. Joachimi sub duplici
 officio quotannis celebretur, & in Bre-
 viario, Missali, & Calendario adscri-
 batur. Denique trigesima Decembris
 omnes libros prohibitos legendi licen-
 tias, eoquod hæ nimio excrevissent,
 revocabat.

§. XLIII.

*Ulterior S. Congregationis de propa-
 ganda fide sollicitudo pro exteris
 regionibus.*

Jam tum novæ Congregationis Præ-^{Comm. de}
 fectionis propagandæ Religionis ardo-^{Germ. Sacra}
 rem testatum reddidere; cum enim in ^{rest. Caraf.}
 Sclavonia, Croatia, Bosnia & Dal-^{pag. 124.}
 matia Catholicæ fidei augmentum præ-^{Relat. de}
 cipue eo ex capite præpediri compe-^{la Soc. eta-}
 riissent, quod in præfatis Regionibus ^{blie pour la}
 nec Breviaria, nec Missalia nec alii ri-^{propagat.}
 tus Romani libri reperirentur, atque ^{pag. 10.}
 ii nec Romæ nec alibi imprimi possent,
 cum non haberentur Illiricarum lite-
 rarum Typi, nec tantas expensas novæ
 Congregationis proventus æquarent,
 hinc in his rerum angustiis literas ad
 Carolum Carafam Averfanum Episco-
 pum, Sedisque Apostolicæ Nuntium